

Redactioneel

In 1993 – tien jaar geleden! – verscheen 's-Hertogenbosch, tijdschrift over de geschiedenis van 's-Hertogenbosch, uitgave Stadsarchief. Jaarlijks kwamen vier nummers uit, elk 35 pagina's. Sinds 1999 leest U: *Bossche Bladen*, voortzetting en uitbreiding met het roemruchte blad van Jos van der Vaart *Boschboombladeren*, het blad van *De Boschboom*.

Samen al weer vier jaar: *Bossche Bladen*. Het 'tijdschrift voor geschiedenis' is intussen 'cultuurhistorisch magazine', breder van opzet en hopelijk ook toegankelijker. Zwart-wit werd gedeeltelijk kleur. Verscheidenheid in rubrieken zorgt voor afwisseling.

Wies van Leeuwen opent zijn fraaie drieluik over de 'neogotiek', een bouwstijl die sinds 150 jaar, rond 1853, goed op gang kwam én floreerde. Over waardering en misverstand. Loop op een druilerige novemberdag in de Sint Josephstraat: voor de één het toonbeeld van een vrolijke opleving van het katholicisme, voor de ander een brok deprimerende baksteennamaak. Wies legt het allemaal uit. Maar zelfs de Nederlandse 'peetoom' van de neogotiek J.A. Alberdingk Thijm vond: 'ieder tijdvak moet van zijn eigen adem leven'. De inmiddels ontwijde redemptoristenkerk met klooster en het eertijds dominante fraterlijke domein passen bij de naamgever van die straat: gebouwen én heilige vormen immers een imitatie in stijl én vaderschap. Interessante bijdragen: Antoon van Welie, een Bossche kunstenaar; een luchtschip ter opluistering van het 750-jarig bestaan, aangekondigd, maar niet verschenen; oude straatnamen en 'Neurenborger Waren', een winkelend uitstapje. Een interview, de vertrouwde bijdrage van Jac. Luyckx; *Moers taal* van de auteur van 'Wè zeet Uwes'; nieuw beleid in het museum; een pas opgedolven begijnhof. Waar bleven de geestelijke maagden? Berichten en afbeeldingen. Teveel om op te noemen, maar zeker ruim voldoende om te lezen.

TH.H.

